

2016. november 27. – Advent 1. vasárnapja
Úrjövét – Mt 24,37-44

Az egyházi év lezárult a világvég-történettel és a „Mindenség királyának” ünnepével. Mivel kezdődhet az új év? A liturgia embereinek fejével gondolkodva csakis az Úrjövettel, mely a világ végén érkezik el.

1) Az Emberfia eljövetele

Három Úrjövetről szól az Írás: Jézus születése karácsonykor, kinek-kinek az Úrral való találkozása az ember halálakor, és az Emberfia visszatérése a világ végén.

Ez utóbbi az ószövetségi Hénok könyvben szereplő Emberfia, aki a végítélet végrehajtója az egész emberiség felett. Ő a Máté evangéliumában a dicsőséges trónjára ülő Király, a juhok (jók) és kosok (gonoszok) szétválasztója, és a mennybe, illetve a pokolra küldője (Mt 25,31-46).

Az apokaliptikus esemény ebben az evangéliumi részletben új képpel bővül, hasonlatként a vízözön borzalmas pusztításának képét idézi. Pontosabban a vízözön előtti felelőtlen viselkedést, ami olyan, mint Noé napjaiban volt. Miközben Noé bárkát épít, a nép éli a maga gondtalan életét, és csak akkor kapnak észbe, amikor jön a vízözön, és elsodorja őket, valamennyit. Erre elhangzik a felszólítás: „Virrasszatok tehát, mert nem tudjátok, mely napon jön el Uratok!”

2) Tolvaj?

Új, furcsa kép is szerepel a történetben, az Emberfia eljövetelének összehasonlítása a tolvaj képével. „Ha tudná a házigazda, mikor jön a tolvaj, nem engedné betörni őt”. A figyelmeztetés: az Emberfia érkezését sem tudja senki, ezért mindig készen kell állni érkezésére.

A félelemkeltés zavar engem az apokaliptikus képben, és ebben a tolvajképben is. Féljete, rettegjete, állandó félelemben éljete, mert érkezik az örök bíró, aki elvégzi a végső leszámolást rajtatok.

3) A szerető Isten

Ugye mindannyian tudjuk, hogy Jézus nem erről a vérengzős, igazságosztó és bosszúálló Istenről beszélt nekünk? Az örömhír prófétája és tékozló fiú apjának képe messze távol áll ettől a borzadálytól!

Kérdezem: A halálunk óráján, akár a világ végén miért is változna meg a Szeretet Istene velünk szemben? És az ő követe, a názáreti Jézus, aki azért jött, hogy bűnösöket megmentse, mitől változna át ítélő bírává?

Az én Istenem, az én Jézusom nem a tolvajként érkező apokaliptikus, végítélkező Isten, hanem a Jó Pásztor.

– Emlékezzetek az elbitangolt bárányra és a Pásztorra, aki utána megy az elkóboroltnak. És megtalálva azt, nyakába veszi bárányát, hogy visszavigye a közös akolba! (Lk 15,3). Vagy stílusosan fogalmazva, odaviszi báránykáját a betlehemi Gyermekek jászlához!

Kovács László, Budapest